

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobců: **A)**, bytem **B)**, bytem tamtéž, žalobkyně **B)** zast. JUDr. Ing. Petr Kučera, zmocněnec, bytem Praha 6, Ke Dvoru 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 11, za účasti zúčastněné osoby:, bytem, o přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2010, čj. 190044/2010/KUSK, sp. zn. SZ 149943/2010/KUSK REG/Vo,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Předmětem soudního přezkumného řízení je dodatečné povolení stavby podle ust. § 129 odst. 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a to konkrétně stavební úpravy rodinného domu čp. 4 Kunice na pozemku st. p. 55 v katastrálním území Kunice u Říčan, před jejím dokončením.

Ve správním řízení bylo napadeným rozhodnutím žalovaného odvolání žalobců jako účastníků řízení zamítnuto a prvostupňové správní rozhodnutí bylo potvrzeno (rozhodnutí stavebního úřadu Obecního úřadu Velké Popovice ze dne 2.7.2010, sp. zn. 02566/09/SU/Ko, čj. 02086/10/Su – dále jen „stavební úřad“). Napadené je tak odvolací správní rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2010, sp. zn. SZ 149943/2010/KUSK REG/Vo, čj. 190044/2010/KUSK.

Žalobci v žalobě napadají správní rozhodnutí v celém rozsahu a domáhali se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V první části žalobních bodů namítají, že do správního spisu byly zřejmě doplněny některé listiny, které nebyly k dispozici žalobcům jako účastníkům příslušného správního řízení při možnosti nahlédnutí do spisu a seznámení se spisem, jako je vyjádření Městského úřadu v Říčanech a potvrzení správnosti provedení komínových těles revizní zprávou, nebyl přiložen číslovaný soupis spisu. Rovněž žalobci nesouhlasí s tím, že došlo ke zvýšení střechy, čímž došlo ke změně výšky mezi hřebenem stavby a okrajem komínu, což je v rozporu s normou ČSN 734201. Tím došlo ke zhoršení emisních podmínek, aniž by se žalobci mohli k této podstatné skutečnosti vyjádřit. Dále uváděli, že se žalovaný nevypořádal s jejich odvolacími námitkami. Rovněž napadli skutečnost, že stavební úřad stanovil pro možnost seznámení se s podklady rozhodnutí lhůtu 10 dnů, ačkoliv ta by neměla být nijak omezena. V těchto námitkách spatřují nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí i s tím, že skutkový stav nemá oporu ve spise a vyžaduje další doplnění (ust. § 76 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“).

V další části žalobních námitek žalobci napadali, že již samotný název rozhodnutí obsahuje nejasnou formulaci, že řízení je vedeno jako povolení stavby před dokončením, neboť stavba je dokončená zčásti. Napadají dále, že ve spise není uveden název a sídlo stavebního podnikatele, který stavbu prováděl, případně, pokud byla stavba prováděna svépomocí, jméno a příjmení stavbyvedoucího nebo osoby, která vykonávala stavební dozor, stejně jako žádná zpráva o provádění stavby od autorizované osoby podle zákona č. 183/2006 Sb. Těmto námitkám stavební úřad nevyhověl, a ani je řádně nezkoumal. Odkaz žalovaného na souběh různých stavebních povolení se nevztahuje k těmto námitkám. V této skutečnosti žalobci spatřují nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Žalobci dále uváděli, že již v odvolacím řízení vznášeli námitku, zda byla prováděna prohlídka stavby a zda stavba svým svépomocným vyhotovením neodporuje obecným a zákonným požadavkům na výstavbu; rovněž nebyla stavebním úřadem kontrolována stav stavby. Podle názoru žalobců je stavba prováděna v rozporu s předpisy, když např. venkovní vedení elektrické přípojky je vedeno volným vodičem bez chráničky a bez připevnění aspoň provizorním, dále není na nyní již užívané stavbě ochrana před bleskem, z popisu stavby není zřejmé, že se povoluje zvýšení výšky hřebene, což má dopad do statiky celé stavby. S těmito námitkami se žalovaný nijak nevypořádal, stejně jako neprovedl prohlídku stavby. Ve správním řízení pak nebylo ani zkoumáno, zda je stavebník oprávněn provádět svépomocně zvýšení sedlové střechy v celém profilu stavby, stejně jako tvrzení stavebníků, že ze stavby byl snesen hromosvod. Dále žalobci uvedli, že podle jejich názoru byla okna umístěna na stavbě protiprávně, když nesouhlasí s tím, že by se jednalo o námitky svou povahou občanskoprávní.

V další části žalobních námitek žalobci namítali postup stavebního úřadu, že v podmínkách pro provedení stavby je uvedeno, že stavba bude dokončená s jinou stavbou (pod čj. 1786/540/07/Ko), o souběhu staveb není ve spise nic uvedeno, a není zřejmé, jaké části jaké stavby budou dokončovány a v jakém tvaru.

Žalobci dále stejně jako v odvolacím řízení napadají umístění oken, která jsou podle jejich názoru v rozporu s obecně technickými požadavky, neboť odstupky podle vyhlášky č. 501/2006 Sb. jsou nedostačující (konkrétně žalobci zmiňují ust. § 25 odst. 2 této vyhlášky),

když termín použitý v této vyhlášce „stěna“ vykládají jako kteroukoliv stěnu, tedy i jinou, než tu, která je kolmá na zemský povrch. Vybudování oken, jak je navrženo v projektu (4 průhledná střešní otevírací okna směřující do obytné části žalobců), dochází tak k neoprávněnému zásahu do intimní sféry žalobců.

V další části žalobních námitek žalobci napadají postup stavebního úřadu i žalovaného, když nebyly zkoumány podmínky veřejného zájmu, který musí prokázat vždy stavebník (žalobci poukázali na judikatorní činnost soudů, např. na rozsudek Krajského soudu v Brně, čj: 29 Ca 62/2001-24, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.2.2007, čj. As 46/2006-75). Ve spise chybí vyjádření od většiny dotčených orgánů a institucí, např. vyjádření policie, Hasičské záchranné služby, vlastníků sítí, plynářů, chybí statický výpočet i posouzení souladu s územním plánem, chybí informace o příjezdu ke stavbě a popis organizace stavby, stejně jako plán kontrolních prohlídek. Dále napadli, že u vstupu na staveniště chybí příslušný štítek.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhol její zamítnutí jako nedůvodné. K první části žalobních námitek uváděl, že podle soupisu spisu po opatření stavebního úřadu ze dne 31.5.2010 nebyly do spisu doplňovány žádné nové podklady rozhodnutí. Vyjádření Městského úřadu Říčany, odboru životního prostředí, k malému zdroji znečištění ovzduší a revizní zpráva komína byly do spisu založeny dne 24.5.2010, lhůta pro seznámení s podklady byla stanovena v dostatečné míře (10 dnů), přičemž jeden ze žalobců se v této lhůtě s podklady seznámil.

K další části žalobních námitek žalovaný uváděl, že v tomto správním řízení se jedná o dodatečné povolení změny stavby, přičemž předmět rozhodnutí je v prvoinstančním rozhodnutí i jeho podkladech popsán. Pokud se v některých písemnostech vyskytuje také slovní spojení „před dokončením“, nemohou tím být práva žalobců nijak dotčena.

Dále žalovaný uváděl, že otázkou skutečného stavu stavby a její dokončenosti se zabýval v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí, přičemž poukázal na skutečnost, že od ohledání stavby na místě i ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení. V daném případě tomuto správnímu řízení předcházela jiná správní řízení, v nichž stavební úřad rovněž posuzoval stav stavby. Stavba, která není ještě dokončena, pak neobsahuje všechny části (např. ochranu před bleskem), otázka zajištění bezpečnosti při provádění stavby případných škod na nemovitostech řeší bod č. 7 a 8 vydaného rozhodnutí stavebního úřadu.

Žalovaný k další části námitek uvedl, že souběh staveb vyplývá z podmínky č. 3 prvoinstančního rozhodnutí.

Ohledně přípustnosti střešních oken žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného správního aktu, názor žalobců, že střecha stavby je šikmou obvodovou stěnou budovy, považuje za nesprávný a nemající žádnou oporu ve stavebních předpisech, přičemž argumentačně poukázal na ČSN 73 4301, kde je tímto způsobem definován pojem „budova“.

Žalovaný dále uvedl, že stavebník doložil stanoviska dotčených orgánů, když jiná stanoviska nejsou v tomto správním řízení zapotřebí.

K vyjádření žalovaného podali žalobci repliku, v níž setrvali na svých argumentech.

V soudním řízení dále uplatňovala práva zúčastněná osoba, která se k věci samé nijak nevyjádřila.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích, zúčastněná osoba navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout a poukázala na to, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

Z obsahu předloženého správního spisu plynou pro posouzení důvodnosti žalobních námitek tyto skutečnosti:

1. žádostí o stavební povolení – dodatečné povolení stavby ze dne 4.12.2009 podanému dne 15.12.2009 obecnímu úřadu Velké Popovice, požádal stavebník – zúčastněná osoba na tomto soudním řízení – o povolení stavby – z důvodu zachování průchozí výšky podkroví v jižní polovině domu při současném zateplení střešního pláště části podkroví, kde zůstala původní konstrukce střechy, v rámci výměny krytiny (ohlášení půdní vestavby rodinného domu ze dne 27.9.2009) uložena kontaktní nadstřešní izolace Bauder, čímž došlo ke zvednutí hřebene střechy v této části o 14 cm, v rámci využití přirozeného denního osvětlení byla vybudována dvě střešní okna v západní polovině domu), žádost o dodatečné povolení původního cihlového komínového tělesa v jižní polovině domu, kdy revizi komína provedl dne 29.11.2005 Jiří Libanský, revizní technik komínů a kouřových cest) a z důvodu umožnění kontroly obou původních komínových těles byly v rámci výměny střešní krytiny vybudovány dva komínové průlezy, a dále bylo uvedeno odvětrání kuchyně a koupelny v přízemí. V této žádosti je uveden zpracovatel projektové dokumentace Ing. K. Š., není uveden název a sídlo stavebního podnikatele, stavba je v souladu s obecnými požadavky na výstavbu (doklad o tom je součástí projektové dokumentace),
2. oznámením o zahájení řízení o dodatečném stavebním povolení změny stavby před dokončením ze dne 13.1.2010, sp. zn. 02566/09/SU/Ko, čj. 00102/10/Su, stavební úřad oznámil zahájení správního řízení – stavební úpravy rodinného domu čp. 4 Kunice; v něm zároveň uvedl, že stavebnímu úřadu jsou dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, proto upouští od ústního jednání a stanovil lhůtu 10 dnů od obdržení tohoto oznámení, dokdy mohou dotčené orgány a účastníci uplatnit své námítky, přičemž uvedl kontaktní hodiny pro možnost nahlížení do podkladů na stavebním úřadě. Podle doručenky pošty bylo toto oznámení doručeno žalobcům dne 28.1.2010 a 18.10.2010.
3. proti této žádosti v tomto správním řízení uplatnili žalobci námítky podáním stavebnímu úřadu dne 8.2.2010,
4. usnesením stavebního úřadu ze dne 20.1.2010 bylo příslušné správní řízení přerušeno a stavebník byl vyzván, aby ve lhůtě 4 měsíců doplnil žádost o podrobný návrh opatření pro zamezení padání sněhu ze střechy domu čp. 4 na sousední pozemek.
5. ve spise je dále založeno požárně bezpečnostní řešení stavby zpracované J. K. z prosince 2009, a souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje ze dne 17.12.2009, osvědčení o provedení kontroly spalinové cesty J. L. ze dne 20.4.2010, vyjádření k malému zdroji znečištění ovzduší Městského úřadu v Říčanech ze dne 13.4.2010 čj. 22362/2010/OŽP-00413, projektová dokumentace ke stavebním úpravám zpracovaná Ing. K. Š., projektantem, včetně studie proslunění a denního osvětlení a posouzení vlivu na okolní zástavbu,
6. oznámením stavebního úřadu ze dne 31.5.2010 čj. 01655/10/Su, stavební úřad oznámil pokračování v řízení a možnost seznámení se s novými podklady rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů od obdržení oznámení,

7. rozhodnutím ze dne 2.7.2010, sp. zn. 02566/09/SU/Ko, čj. 02086/10/Su (prvostupňové správní rozhodnutí) stavební úřad podle ust. § 129 odst. 3 a § 115 stavebního zákona a ust. § 5 a 6 vyhlášky č. 526/2006 Sb., vydal dodatečné povolení změny stavby – stavební úpravy rodinného domu čp. 4 Kunice na pozemku st. p. 55 v katastrálním území Kunice u Říčan, před jejím dokončením. Stavba spočívala ve stavebních úpravách – změna způsobu zateplení střešního pláště v jižní části domu, umístění dvou střešních oken a dvou komínových výlezů v západní části střechy, dozvěnění komína, odvětrání koupelny a kuchyně nad střechu, opatření střechy protisněhovými zábranami. V podmínkách pro dokončení stavby stavební úřad odkázal na projektovou dokumentaci Ing. K. Š., pod podmínkou č. 3 stanovil, že stavba bude dokončena spolu se stavbou Stavební úpravy rodinného domu čp. 4 Kunice na pozemku st. p. 55 v katastrálním území Kunice u Říčan, která byla povolena souhlasem s provedením ohlášené stavby ze dne 27.9.2007, čj. 1786/540/07/Ko, pod podmínkou č. 4 bylo stanoveno, že stavba bude dokončena svépomocí, odborné vedení bude prováděno stavbyvedoucím, pod podmínkou č. 7 a 8 bylo stanoveno, že při provádění stavby je třeba dodržovat předpisy týkající se bezpečnosti práce a technických zařízení a zajistit ochranu zdraví a života osob na staveništi, u přilehlých komunikací bude při znečištění zajištěna náhrada. V další výrokové části stavební úřad částečně vyhověl námitkám žalobců a částečně je zamítl.
8. proti rozhodnutí podali žalobci odvolání, které zamítl žalovaný napadeným správním rozhodnutím a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění tohoto správního aktu je mj. uvedeno, že po oznámení stavebního úřadu o pokračování v řízení a seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 31.5.2010 nebyly do spisu žádné podklady doplňovány, vyjádření Městského úřadu Říčany a revizní zpráva komína byly do spisu založeny dne 24.5.2010, možnost seznámit se s podklady rozhodnutí využil jeden ze žalobců dne 7.6.2010. V daném případě se jedná o nepovolenou změnu stavby, otázka způsobu provádění stavby (tedy svépomocí či stavebním podnikatelem) má význam pro posuzování části stavby, která doposud provedena nebyla, nikoliv pro již provedenou část stavby. Stavba, která není dokončena, neobsahuje všechny části (např. ochranu před bleskem). Jestliže má být provedena ještě jiná stavba, není patrné, proč by tyto práce měly být dokončeny samostatně. Názor odvolatelů, že šikmá střecha je obvodovou stěnou budovy, je nesprávný a nemá oporu ve stavebních předpisech, když šikmá střecha je součástí střechy budovy, nikoliv obvodové zdi. Ohledně tvrzení odvolatelů, že vybudování střešních oken je zásahem do jejich osobnostních práv v jejich intimní sféře, tak se jedná o námitku občanskoprávní povahy. Za případnou imisi (obtěžování pohledem) není možné považovat možnost nahlížení z oken do oken v sousední budově nebo z oken na pozemek či z pozemku na pozemek, zejména jde-li o budovu umístěnou v souvislé zástavbě; aby takové umístění oken bylo považováno za imisi, muselo by se jednat o mimořádnou situaci, při které by bylo soustavně a závažným způsobem narušováno soukromí vlastníka nebo uživatele sousední nemovitosti. Obecně povinnost k zamezení takové imise nelze ukládat těm, kdo mají faktickou možnost nahlížet do cizích oken, zahrad apod., aby provedli takové opatření, kterými by takovou možnost vyloučili, když samotná okna právo na soukromí nenarušují. Pokud se někdo cítí být obtěžován pohledem, je na něm, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila (např. pořizování záclon, žaluzií apod.). Stavební úřad se nezabýval souladem stavby s územním plánem, ovšem vzhledem k charakteru stavby (stavební úpravy) a s ohledem na skutečnost, že stavba je v souladu s územním plánem obcí Kunice, nepovažoval žalovaný toto opomenutí za natolik významné, aby to bylo důvodem pro zrušení rozhodnutí. Tvrzení žalobců, že

nebyla vyžádána stanoviska dotčených orgánů a institucí, je nekonkrétní a není patrné, proč by měla být předkládána jiná další vyjádření.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného správního rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci je nutné nejprve ujasnit, o jaké správní řízení se jedná, co je předmětem tohoto řízení a jak bylo procesně postupováno.

Žalobci v žalobě uvádějí námitky většinou procesního charakteru, ne vždy plně oddělitelné od hmotněprávního posouzení.

Podle ust. § 129 stavebního zákona: „(1) Stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby

a) která svým závadným stavem ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob a její vlastník přes rozhodnutí stavebního úřadu ve stanovené lhůtě neodstranil závadný stav stavby; jde-li o stavbu nebo zařízení, které jsou kulturní památkou, postupuje se podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

b) prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, nebo

c) u níž bylo stavební povolení zrušeno podle § 176 odst. 5 a stavbu nelze zachovat.

(2) Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území,

b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,

c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

(3) U stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.

(4) Bude-li předmětem dodatečného povolení stavba již dokončená, může v něm stavební úřad vyjádřit souhlas s jejím užíváním. U dokončené stavby, kterou lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu, vyzve stavební úřad stavebníka k podání žádosti o jeho vydání.

(5) Stavební úřad nařídí odstranění dočasné stavby, u které uplynula stanovená doba jejího trvání. Pokud vlastník stavby požádá o prodloužení doby trvání stavby nebo o změnu v jejím užívání, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.

(6) Pokud je třeba nařídit obnovení předcházejícího stavu stavby, u které byly bez stavebního povolení nebo sdělení stavebního úřadu k ohlášení anebo v rozporu s ním provedeny stavební úpravy spočívající v odstranění některé části stavby, postupuje stavební úřad podle odstavce 3.

(7) U terénních úprav, staveb, které podléhají pouze územnímu rozhodnutí, a u zařízení se postupuje podle odstavců 1 až 4 obdobně. Vydané dodatečné povolení nahrazuje územní rozhodnutí.“

Předmětem tohoto správního řízení je odstranění stavby, které však může k žádosti příslušného stavebníka vyústit ve vydání veřejnoprávního povolení. V této souvislosti je nutné uvést, že ačkoliv většinou se tímto druhem veřejnoprávního povolení povoluje stavba již existující, či vznikající, stále se jedná o stavební povolení, nikoliv již kolaudační souhlas. Stavební úřad tak nezkoumá a nehodnotí samotné provedení stavby (tedy např. její úplnost ve smyslu fyzické existence – tedy např. existenci a umístění bleskosvodu), ale pouze stavbu podle příslušné dokumentace povoluje. Dále je nutné v této věci uvést, že povolována nebyla stavba nově vzniklé věci, ale stavba jako změny již věci stávající. Všechny tyto aspekty je nutné při právním posouzení věci hodnotit.

Dále je nutné uvést, že ve správním soudnictví soud tradičně přezkoumává napadený správní akt a řízení jemu předcházející toliko a pouze v mezích konkrétně vznesených žalobních bodů. Tyto žalobní body jsou určující pro samotnou přezkumnou pravomoc soudu. V jiném smyslu správní soud není oprávněn rozhodnutí přezkoumávat. V žalobních bodech v podané žalobě jsou některé žalobní body uvedeny natolik obecně, že k nim soud s ohledem na shora uvedené stěží může zaujímat konkrétní stanovisko – žalobci např. brojí proti tomu, že podkladem pro vydání povolení nebyla stanoviska nespécifikovaných dotčených státní orgánů, ty však výslovně neuvádí ani neuvádí věcnou polemiku se žalovaným, proč a z jakého důvodu by právě taková vyjádření měla být podkladem proto toto veřejnoprávní povolení.

V první části žalobních bodů žalobci zejména napadají procesní aspekty vedoucí k vydání příslušného povolení. V žalobě uvádějí, že do spisu byly založeny některé podklady, k nimž se neměli možnost vyjádřit a s nimiž neměli možnost se seznámit. Příkladem uvádějí vyjádření Městského úřadu v Říčanech a potvrzení správnosti provedení komínových těles. Nic takového však z obsahu předloženého správního spisu neplyne. Dvě zmíněné listiny se nacházejí ve správním spisu, první (zpráva Městského úřadu v Říčanech) je ze dne 13.4.2010, druhá (osvědčení o provedení kontroly spalinové cesty) je ze dne 20.4.2010. Tyto listiny ve správním spise předcházejí doplnění správního spisu ze strany zúčastněné osoby (dne 24.5.2010) a oznámení o pokračování řízení a seznámení s novými podklady rozhodnutí (ze dne 31.5.2010). I s ohledem na datum vyhotovení těchto listin je podle názoru vysoce pravděpodobné, že tyto listiny ve správním spisu založeny byly ještě před vydáním oznámení ze dne 31.5.2010, a že tak žalobci měli možnost do nich nahlédnout. V této souvislosti lze pouze konstatovat, že samotný správní spis není číslován či žurnalizován, což je doposud praxe stavebních úřadů; samotná neexistence číslování či žurnalizování spisu není vadou natolik podstatnou, aby mohla způsobit nezákonnost příslušného správního řízení, nicméně soud dává na zvážení, zda tuto praxi neopustit a spis číslovat a pořizovat již při vydání oznámení o možnosti seznámení se s podklady pro rozhodnutí, aby do budoucna mohlo být předejito případným nedorozuměním.

Žalobci dále uvádějí, že stavební úřad ve shora zmíněném oznámení o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí stanovil lhůtu 10 dnů, což není přípustné. Soud s takovým hodnocením žalobců nesouhlasí. Nahlédnutím do příslušného oznámení ze dne 31.5.2010 je

zjevné, že žalobci nebyly nijak zkráceni v právu nahlížet do příslušného spisu – toto právo měli i po uplynutí lhůty 10 dnů. Tato lhůta byla zjevně stanovena jako pořádková, aby po jejím uplynutí mohlo být případně přistoupeno k vydání rozhodnutí. Rozhodně se však nejednalo o lhůtu propadnou, jejímž uplynutím by právo účastníků nahlížet do spisu zanikalo, to neplatí ani z tohoto oznámení, ani ze zákona.

Soud rovněž se žalobci nesouhlasí ani v tom, že napadali označení příslušného veřejnoprávního povolení – podle názoru soudu je předmět příslušného povolení označen dostatečně určitě a vyjadřuje jasně, jaká stavba byla povolována, byť v samotném textu bylo nadbytečně označeno, že se jedná o stavbu před dokončením. Z ostatního textu je patrné, o jaké stavbě je rozhodováno a v jakém směru je povolena, přičemž samotné technické vymezení této stavby je v projektové dokumentaci.

V další žalobní námitce žalobci brojí proti tomu, že v příslušném povolení není uveden stavbyvedoucí či osoby, která by na stavbě prováděla stavební dozor. Podle názoru soudu toto neuvedení konkrétní osoby v tomto konkrétním případě (kdy se jedná o dodatečné stavební povolení, kdy stavba, resp. změna stavby, již je dokončena) takový postup není v rozporu s ust. § 132 a násl. stavebního zákona, kdy stavba již byla provedena. Stavební úřad tak v tomto konkrétním případě tento stavební dozor provede v následném správním řízení, kdy hodnotí již provedenou stavbu (tedy v řízení o vydání kolaudačního souhlasu). Lze tak uzavřít, že soud souhlasí s názorem žalovaného, uvedeného v odůvodnění napadeného správního aktu, že v případě již provedené stavby tento stavební dozor a otázka provedení stavby již nehraje žádnou roli. Soud tak rovněž nesouhlasí s žalobní námitkou, že žalovaný tuto skutečnost nezkoumal, neboť v odůvodnění napadeného správního aktu (str. 5) je na tuto odvolací námitku reagováno.

Žalobci dále namítali, že stavební úřad (resp. žalovaný) dostatečně nezkoumal provádění stavby (konkrétně uváděli, že např. elektrická přípojka je vedena nedostatečným způsobem, že z popisu stavby není patrné zvýšení hřebene, již zmíněná snesená ochrana před bleskem). Podle názoru soudu tyto skutečnosti nelze hodnotit v řízení o vydání stavebního povolení, neboť se netýkají stavebního povolení, ale až provedení stavby podle příslušného povolení, což se zkoumá až ve správním řízení následném. Pokud stavba byla nějakým způsobem prováděna a podle názoru žalobců nebyly dodržovány nějaká pravidla, nelze tyto skutečnosti hodnotit v řízení o vydání stavebního povolení. Je pravda, jak bylo uvedeno výše, že řízení podle ust. § 129 stavebního zákona, stavební úřad povoluje stavbu již fakticky buď provedenou, nebo prováděnou. To však nic nemění na skutečnosti, že se stále jedná o stavební povolení – ačkoliv již stavba provedena je či vzniká, stále v tomto správním řízení se hodnotí zákonné požadavky na stavební povolení. Takové požadavky nemohou být způsobem provádění stavby, byť se časově jedná o činnost již ukončenou, neboť tyto skutečnosti se hodnotí až v řízení o vydání kolaudačního souhlasu (ust. § 122 stavebního zákona). Lze tak uzavřít, že ačkoliv tak v době vydání příslušného povolení (dodatečné povolení stavby podle ust. § 129 stavebního zákona) tyto práce mohly být již provedeny, jejich hodnocení nelze provádět v tomto správním řízení, neboť stavební zákon takovou pravomoc stavebnímu úřadu nedává. Pokud žalobci uváděli, že stavební úřad a následně žalovaný odkazovali na jinou stavbu (povolovanou v jiném správním řízení), soud souhlasí s žalovaným, že takové správní řízení je správním řízením jiným, a námitky proti takovému řízení je možné vznášet až v tomto jiném správním řízení. Pokud stavební úřad ve vydaném povolení ze dne 2.7.2010 odkázal v podmínce č. 3 na toto jiné řízení, nejedná se o žádnou nezákonnost – stavební úřad pouze stanovil podmínku, že stavba bude prováděna společně s jinou stavbou. Taková podmínka je logická a její uvedení neodporuje stavebnímu zákonu.

Žalobci dále v žalobním námítkách namítali umístění střešních oken na stavbě. K této problematice se žalovaný podrobně vyjadřoval v odůvodnění napadeného správního aktu (str. 5 a 6) a dostatečně vysvětlil, proč střechu nepovažuje za obvodovou zeď stavby. Soud s takovým hodnocením souhlasí a na ně odkazuje. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného správního aktu uváděl, že problém imisí (tedy i případné obtěžování pohledem) má charakter občanskoprávní námitky. Soud s tímto závěrem souhlasí, byť formulace v odůvodnění napadeného správního aktu je možná poněkud neúplná. Je nutné uvést, že povolení střešních oken je pochopitelně součástí příslušného povolení, neboť tato okna (případně komínové výlezy) jsou součástí stavby a jako takové musí podléhat příslušnému povolení. Tak tomu ale v daném případě bylo, neboť stavební povolení odkazuje na projektovou dokumentaci, která technickou stránku umístění a provedení oken vymezuje. Stavební úřad ve vydaném stavebním povolení tuto skutečnost rozebral dostatečně podrobně, přičemž žalovaný v odůvodnění napadeného správního aktu na toto podrobné odůvodnění odkázal, což je běžný postup. Odůvodnění odkazuje na ust. § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (podle něhož: „*S ohledem na charakter zástavby je možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.*“). Posouzení povolované stavby s ohledem na toto ustanovení bylo provedeno, přičemž se soud ztotožňuje s právním názorem žalovaného, že střecha stavby není stěnou stavby, když se jedná o dvě rozdílné části stavby. Podle názoru výklad neurčitého právního pojmu „stěna stavby“ provedl žalovaný v souladu s logikou a vysvětlením tohoto pojmu (když odděluje stěnu stavby a střechu stavby) a soud nemá důvod s takovým výkladem nesouhlasit.

Pokud žalovaný uváděl, že část námitek žalobců jako odvolatelů ve správním řízení, je občanskoprávní povahy, soud uvádí, že s takovým hodnocením souhlasí – jak bylo shora uvedeno, stavební úřad zkoumal umístění těchto oken a výlezu a ty v souladu se zněním stavebního zákona a vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území povolil. Pokud uváděl, že případné další námitky jsou občanskoprávního charakteru, soud s takovým hodnocením souhlasí – žalovaný poukázal na skutečnost, že pokud konkrétní užívání těchto oken bude žalobce obtěžovat nad míru obvyklou, musí svůj případný následný postup podřídit občanskému právu. Takové hodnocení je logické, nemá žádný vztah k povolení ze strany stavebního úřadu a stavebního zákona.

V další části žaloby žalobci napadali skutečnost, že žalovaný nezkoumal a nevyžadoval po stavebníkovi prokázání souladu s veřejným zájmem. Podle názoru soudu však veřejný zájem ve stavebním řízení stavebník prokázal a žalovaný tuto skutečnost hodnotil (str. 6 napadeného správního aktu). Soud plně souhlasí s žalobci, že tento veřejný zájem prokazuje stavebník, což podporuje i žalobci citovaná rozhodovací činnost soudů – podle názoru soudu však v tomto řízení tento veřejný zájem stavebník prokázal a žalovaný jej v souladu s ust. § 126 stavebního zákona hodnotil.

V poslední části žalobních námitek žalobci velmi obecně uvedli, že ve spise chybí informace o příjezdu ke stavbě, vyjádření policie, Hasičské záchranné služby, vlastníků sítí, plynářů apod. Podle názoru soudu však žalobci neuvádějí žádné konkrétní zákonné ustanovení, z kterého by tato povinnost měla plynout. V dané věci je nutné vycházet z předmětu příslušného správního řízení – v tomto případě nebyla povolována stavba nová,

ale změna a přístavba stavby již existující. Z povahy této věci je tak patrné, že tato vyjádření v daném případě nejsou nutná, neboť se pouze měnila stavba již existující, a vyjádření, která s touto změnou souvisela, ve spise jsou (vyjádření k malému zdroji znečištění ovzduší, osvědčení o provedení kontroly spalinové cesty, souhlasné stanovisko s podmínkami od Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, požárně bezpečnostní řešení stavby, jak je konkrétně uvedeno v konstatáční části odůvodnění tohoto rozsudku).

Konečně pokud žalobci uváděli, že provádění stavby nebylo označeno příslušným štítkem, soud nepovažuje tuto námitku za důvodnou, neboť tato povinnost nesouvisí se stavebním povolením, ale s prováděním stavby.

Ze všech těchto důvodů soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu tak zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. 60 odst. 1 s.ř.s., kdy ve věci úspěšnému žalovanému jako veřejnému úřadu tyto nevznikly. Osobě zúčastněné na řízení soud žádnou povinnost neukládal, proto jí tyto náklady vzniknout nemohly (ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. dubna 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová